

Klima-, Energi- og
Forsyningsministeriet

HØRINGSNOTAT

Center

Center for varme, affald og gas

Kontor

Kontor for varme, affald og tværgående forsyning

Dato

08-10-2024

J nr. 2024 - 142

Høringsnotat vedr. forslag til Lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren

Forslag til lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren blev sendt i ekstern høring den 31. maj 2024 med frist for afgivelse af hørings svar den 28. juni 2024.

Der er modtaget i alt 18 hørings svar i høringsperioden.

Følgende 18 høringsparter har fremsendt bemærkninger til lovforslaget:

- BIOFOS
- Cirkulær
- Dansk Erhverv
- Dansk Fjernvarme
- Dansk Gartneri
- DANVA
- Dansk Industri (DI)
- Fjernvarme Fyn
- Forbrugerrådet Tænk
- Forsyningstilsynet
- Green Power Denmark
- HOFOR
- Kommunernes Landsforening (KL)
- KommuneKredit
- Kredsløb
- Københavns Kommune
- Odense Kommune
- Vestforbrænding

I det følgende vil de væsentligste punkter i de indkomne hørings svar blive gennemgået efterfulgt af ministeriets bemærkninger for hvert emne. Bemærkningerne er markeret med kursiv. For detaljerede oplysninger om svarenes indhold henvises der til de fremsendte hørings svar, som kan ses på Høringsportalen.

Hørings svarene har berørt følgende emner:

- Nr. 1: Generelle bemærkninger
- Nr. 2: Lovforslagets anvendelsesområde
- Nr. 3: Definitioner
- Nr. 4: Selskabsformer
- Nr. 5: Klimakreditter, CO₂ til anvendelse og klimaregnskaber

- Nr. 6: CO₂-kvoter
- Nr. 7: Afgifter og procesvarme
- Nr. 8: Garantistillelse og låntagning
- Nr. 9: Kapitalindskud
- Nr. 10: Modregning i bloktilskuddet
- Nr. 11: Transport og lagring
- Nr. 12: Beskyttelse af varmekunder og varmepriser
- Nr. 13: Tilsyn
- Nr. 14: Ressourcer til tilsynet
- Nr. 15: Vandforsyning
- Nr. 16: Affaldsforbrændingsanlæg
- Nr. 17: Lovteknik og andre rettelser

Ad nr. 1: Generelle bemærkninger

Positive tilkendegivelser

Cirkulær kvitterer for et godt samarbejde i lovforslagsprocessen. DI har taget varmt imod Aftalen om styrkede rammevilkår for CCS i Danmark fra september 2023 og samarbejdet med branchen, som gik forud. Dansk Erhverv finder det overordnet positivt, at kommuner får hjemmel til CO₂-fangst som ny hovedvirksomhed, og Green Power Denmark ser positivt på det samlede lovforslag. Kredsløb finder det positivt, at det politisk er vedtaget, at der skal laves en ny hovedlov for CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren.

KL bemærker, at de tidligere har udtrykt bekymring over de manglende økonomiske incitamenter til at lave CO₂-fangst, særligt på affaldsanlæg. KL skriver, at nærværende lovforslag adresserer dette ved at sætte retningslinjer for finansiering af CO₂-fangst. Derudover anerkender KL, at kommunale selskaber får hjemmel til at etablere CO₂-fangst som en ny hovedvirksomhed, samt at kommuner får mulighed for at indskyde egenkapital i CO₂-fangstprojekter og stille lånegaranti for projekterne.

Ændret risikobillede

Forsyningstilsynet bemærker, at der med lovforslaget introduceres en hjemmel til, at el- og (kraft)varmeproduktionsvirksomheder kan udvide deres virkeområde under andre vilkår end i den gældende regulering. De nye virkeområder for el- og (kraft)varmeproduktionsselskaberne giver derfor et nyt risikobillede, hvor særligt omkostningsfordeling og markedsmæssighed vil være genstand for det tilsyn, der med lovforslaget pålægges Forsyningstilsynet. Det gælder eksempelvis risikoen for, at omkostninger henhørende til CO₂-fangst overvæltes på varmekunder samt risiko for, at store og omkostningstunge CO₂-fangstprojekter kan få indvirkning på fjernvarmeselskabernes drift og forsyning.

Ministeriets bemærkninger:

Ovenstående politiske tilkendegivelser tages til efterretning.

Ændret risikobillede

Ministeriet er enig i, at lovforslaget opstiller nye rammer for CO₂-fangst i forsyningssektoren, der kan have betydning for Forsyningstilsynets eksisterende tilsyn med varmepriserne.

Ad nr. 2: Lovforslagets anvendelsesområde

CO₂-fangst ved forbrænding af spildevandsslam

BIOFOS bemærker, at lovforslaget i nuværende udformning ikke giver mulighed for, at BIOFOS kan etablere CO₂-fangst på BIOFOS' forbrændingsanlæg og anbefaler, at man genovervejer lovforslagsteksten omhandlende vandselskabernes muligheder for deltagelse i CO₂-fangst.

I forhold til lovbemærkningerne er BIOFOS endvidere ikke enig i, at det ikke er muligt at etablere CO₂-fangsanlæg på BIOFOS' slamforbrændingsanlæg allerede i dag, idet der allerede nu findes CO₂-fangstanlæg, som kan benyttes med de CO₂-mængder, som BIOFOS har i dag på slamforbrændingsanlæggene.

Anlæg omfattet af lovforslaget

Dansk Fjernvarme bemærker, at lovforslagets § 1, nr. 1 (anvendelsesområdet), specifikt nævner affaldsforbrændingsanlæg og kraftvarmeanlæg, mens nr. 2 alene nævner kraftvarmeanlæg. Da der også findes affaldsforbrændingsanlæg med en effekt over 25 MW, der er omfattet af lov om elforsyning, bør disse også nævnes i § 1, nr. 2.

Henvisning til varmforsyningsloven

Forsyningstilsynet anbefaler til forslaget § 1, nr. 1 (anvendelsesområdet), at der indsættes en henvisning til relevante punkter i varmforsyningslovens § 2, stk. 1, for definition af omfattede anlæg. Forsyningstilsynet forstår i øvrigt det angivne anvendelsesområde sådan, at varmeproduktionsanlæg baseret på biogas ikke omfattes af regelsættet, upåagtet om disse måtte deltage i CO₂-fangstaktiviteter sammen med deres i varmforsyningsloven regulerede aktiviteter.

Ministeriets bemærkninger:

CO₂-fangst ved forbrænding af spildevandsslam

Den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, der implementeres med lovforslaget, omfatter el- og varmforsyningsvirksomheder, og vandforsyningsselskaber indgår ikke i den politiske aftale. Det skyldes bl.a., at der i første omgang ses at være større potentiale ved CO₂-fangst på el- og varmforsyningsanlæg. Af den grund indgår vandforsyningsselskaber heller ikke i lovforslaget, herunder også vandforsyningsselskaber, som måtte være omfattet af varmforsyningslovens anvendelsesområde. Afhængig af udviklingen kan det evt. overvejes at inkludere vandforsyningsselskaber på et senere tidspunkt.

Anlæg omfattet af lovforslaget

For så vidt angår affaldsforbrændingsanlæg vil disse være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde, og de har været nævnt som et typisk eksempel på et relevant varmforsyningsanlæg (nr. 1). Det har ikke med eksemplet været hensigten at udelukke affaldsforbrændingsanlæg fra nr. 2 (elproduktionsanlæg). For ikke at skabe forvirring har ministeriet valgt at fjerne eksemplet med affaldsforbrændingsanlæg fra nr. 1, så de to numre fremstår ens. Affaldsforbrændingsanlæg vil dog fortsat være omfattet af lovforslagets anvendelsesområde.

Det er herudover besluttet at ændre formuleringen af anvendelsesområdet (§ 1, nr. 1), så bestemmelsen omfatter alle kollektive varmforsyningsanlæg omfattende af varmforsyningsloven i stedet for at inkludere de enkelte anlæg hver for sig. Hvilke anlæg, der vil være relevante for bestemmelserne i lovforslaget, vil afhænge af, hvorvidt det pågældende anlæg anvender forbrændingsprocesser til varmeproduktionen.

Henvisning til varmforsyningsloven

For så vidt angår direkte henvisninger til bestemmelser (paragraffer) i varmforsyningsloven fra bestemmelser i lovforslaget har ministeriet valgt så vidt muligt at undgå dette, da der i så fald vil være større risiko for, at henvisningen vil blive forældet som følge af ændringer af varmforsyningsloven. Ministeriet har i stedet valgt at beskrive nærmere i lovbemærkningerne, hvilke bestemmelser der på lovforslagets fremsættelsestidspunkt er de relevante bestemmelser i anden lovgivning, f.eks. varmforsyningsloven.

Ad nr. 3: Definitioner

Dansk Fjernvarme og Kredsløb anbefaler, at definitionen af "CO₂-fangstaktivitet" ændres, således at der indsættes et 'eksempelvis' foran de i definitionen omfattede aktiviteter, ligesom finansiering gennem salg af klimakreditter og CO₂ (herunder røggas indeholdende CO₂) til anvendelse også bør nævnes som eksempel i lovtæksten. Dansk Fjernvarme bemærker herudover, at lovforslaget også bør indeholde en definition vedrørende CO₂-fangstvirksomheders mulighed for at indkøbe ydelser til transport og permanent lagring af CO₂.

Ministeriets bemærkninger:

I definitionen af CO₂-fangstaktiviteter i lovforslaget er det besluttet at skrive, at CO₂-fangstaktiviteter omfatter alle dele af processen knyttet til gennemførelse af CO₂-fangst, herunder etablering osv. Med 'herunder' forstås, at de efterfølgende eksempler ikke er udtømmende, og det vurderes, at 'herunder' fortsat vil kunne anvendes i definitionen.

Det er herudover tilføjet som eksempler på CO₂-fangstaktiviteter, at disse også vil kunne omfatte finansiering af CO₂-fangst gennem eksempelvis salg af klimakreditter, røggas indeholdende CO₂ og CO₂ til anvendelse, indkøb hos tredjemand af CO₂-fangst, transport og lagring af den fangede CO₂ samt kontraktuelle forpligtelser forbundet med CO₂-fangst..

Ad nr. 4: Selskabsformer

Green Power Denmark bemærker, at muligheden for indgåelse af flere former for partnerskaber og diverse selskabsformer, som under selskabsloven lever op til den politiske aftale og lovforslagets ønske om begrænset ansvar og selskabs- og regnskabsmæssig adskillelse, er et vigtigt element for, at projekter kan gennemføres.

Dansk Fjernvarme, HOFOR, Vestforbrænding og Københavns Kommune mener, at det er unødvendigt at begrænse kommunernes mulighed for at deltage i CO₂-fangstaktiviteter til aktie- eller anpartsselskaber, da også eksempelvis kommanditselskaber (K/S) og partnerselskaber (P/S) lever op til den politiske aftales krav om, at det skal ske i et selskab med begrænset ansvar. De anbefaler derfor, at ændre lovforslaget, så også andre selskabsformer med begrænset ansvar for kommunerne muliggøres.

Ministeriets bemærkninger:

Der er i lovforslaget lagt op til, at kommuners deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter vil skulle ske gennem et aktie- eller anpartsselskab. Dette udmønter den politiske aftale, hvor det fremgår, at kommuner skal kunne deltage i CO₂-fangst i et selskab med begrænset ansvar. Det harmonerer endvidere med reglerne i varmforsyningsloven, som vil gælde for affaldsforbrændingsanlæg fra 1. januar 2025, hvorefter de kommunale anlæg vil skulle være etableret som et aktie- eller anpartsselskab. Affaldsforbrændingsanlæg og kollektive varmforsyningsanlæg vil være en stor del af de anlæg, som vil være omfattet af lovforslaget. Ministeriet er opmærksom på, at der for kommunale elforsyningsvirksomheder ikke gælder samme begrænsninger.

Investeringer i CO₂-fangst vil indebære en risiko for kommunerne, og det vurderes at være hensigtsmæssigt, at de kommunalt ejede selskaber er omfattet af selskabsloven. Det skyldes, at den indeholder en omfattende regulering af selskaberne, herunder krav til generalforsamlingen og en evt. bestyrelses og direktionens ansvar.

Partnerselskaber vil være omfattet af lovforslaget, jf. definitionen af aktieselskaber i selskabsloven. For at tydeliggøre dette, foreslås en mindre omformulering af bestemmelsen med udgangspunkt i selskabsloven, således at det fastsættes, at kommunerne vil kunne varetage CO₂-fangst i et kapitalselskab (som omfatter aktie-, anparts- og partnerselskaber), og at kommunen skal være kapitalejer i selskabet, hvilket vil sige, at kommunen skal eje aktier eller anparter i selskabet. Det vil betyde, at kommunen vil hæfte begrænset for selskabets forpligtelser.

For så vidt angår kommanditselskaber, er disse omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder (erhvervsvirksomhedsloven) og ikke selskabsloven. Erhvervsvirksomhedsloven regulerer ikke i samme omfang som selskabsloven de omfattede virksomheder, og det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at disse omfattes af loven.

Ad nr. 5: Klimakreditter, CO₂ til anvendelse og klimaregnskaber

Green Power Denmark finder det positivt, at lovforslaget muliggør afsætning af CO₂'en til både anvendelse og lagring.

Kommunale selskabers salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse

Vestforbrænding bemærker, at det bør præciseres, at det er det kommunalt ejede CO₂-fangstselskab (eller det selskab, hvor CO₂-fangstaktiviteten er placeret), som kan sælge klimakreditter eller CO₂ til anvendelse (medmindre reduktionen overdrages til kommunen). På denne måde undgår man, ifølge Vestforbrænding, en sammenblanding af virksomhedernes ESG-/klimaregnskaber og kommunernes territoriale klimaregnskaber, hvilket reducerer usikkerhed på markedet og risikoen for dobbelttælling. Dansk Fjernvarme og Kredsløb bemærker, at det er vigtigt, at det i lovgivningen præciseres, at også helt eller delvist kommunalt ejede selskaber skal kunne sælge klimakreditter og CO₂ til anvendelse.

Salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse som en del af lovforslaget

Dansk Fjernvarme er bekymret for, at vedtagelsen af nærværende lovforslag ikke i sig selv giver kommuner og kommunale selskaber lovhjemmel til salg af klimakreditter og CO₂ (samt røggas indeholdende CO₂) til anvendelse, da denne hjemmel ifølge lovforslaget først vil blive tilvejebragt ved en bekendtgørelse.

Dansk Fjernvarme opfordrer til, at den nødvendige lovhjemmel tilvejebringes i selve lovforslaget, eller at lovtæksten som minimum ændres, så det fremgår, at ministeren skal fastsætte regler om dette (og gerne inden en bestemt dato).

HOFOR og Københavns Kommune anbefaler, at den endelige hjemmel rykkes op i selve loven.

Tidlig afklaring af kommunernes muligheder

Københavns Kommune vurderer, at der så tidligt som muligt bør være sikkerhed om rammen for at sælge og oppebære indtægter fra klimafordelen ved at indfange CO₂.

Vestforbrænding og HOFOR bemærker, at det er vigtigt, at der er klarhed om rammevilkårene for kommunale forsyningsselskabers mulige finansieringskilder til CO₂-fangstaktiviteter forud for de annoncerede udbud af statsstøtte til CO₂-fangstanlæg. Vestforbrænding opfordrer til, at bekendtgørelsen, der skaber hjemmel for disse aktiviteter, udstedes snarest muligt.

Salg af røggas

Dansk Fjernvarme bemærker, at det bør præciseres, at betegnelsen "CO₂ til anvendelse" også omfatter salg af røggas indeholdende CO₂, da det i nogle tilfælde kan give mening at sælge selve røggassen til eksempelvis en privat virksomhed, der ønsker at fange og anvende CO₂, uden at det kommunale selskab deltager i selve CO₂-fangstaktiviteten.

Kommunernes klimaregnskaber

Odense Kommune bemærker, at kommuner, der stiller økonomisk garanti for CO₂-fangst og dermed påtager sig en risiko, skal kunne kontere gevinsten ved CO₂-reduktioner for både fossil og biogen CO₂ i deres klimaregnskaber. Odense Kommune finder det vigtigt, at der også regnskabsmæssigt fastlægges klare rammer, der understøtter risikoen ved CO₂-fangst. Det er ligeledes vigtigt, at klimakreditter, som sælges for at finansiere CO₂-fangstanlæg, ikke forhindrer, at gevinsten ved CO₂-fangst kan opgøres i det kommunale regnskab, hvor fangsten fysisk finder sted.

KL gør opmærksom på, at selskabernes incitament til at opstille CO₂-fangstanlæg er relateret til fordelingen af klimagevinsten mellem ejer- og kundekreds, hvilket opgøres i Energistyrelsens Energi- og CO₂-regnskab.

Ministeriets bemærkninger:

Kommunale selskabers salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse

Hjemlen til, at kommuner vil kunne deltage i CO₂-fangstaktiviteter, foreslås fastsat i lovforslagets § 3, stk. 1. Kommuner vil ud over opgaver omfattet af kommunalfuldmagten kun kunne deltage i (erhvervs)aktiviteter, hvis der er lovhjemmel hertil. Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give kommuner hjemmel til at deltage i CO₂-fangstaktiviteter. Det foreslås derfor at anvende betegnelsen "kommune" i bestemmelsen som en overordnet betegnelse for myndigheden og ikke kommunale selskaber. Dette følger terminologien i lovgivningen på flere forsyningsområder, herunder i f.eks. § 2 b, stk. 1, i varmforsyningsloven. Det vil følge af bestemmelsen og af det øvrige lovforslag, hvilke betingelser der vil blive stillet for en kommunes deltagelse i CO₂-fangst, herunder at det skal ske i selskabsform. Heraf følger således, at en kommune ikke vil kunne deltage i CO₂-fangstaktiviteter – herunder salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse – på anden måde end gennem et selskab.

Den foreslåede bestemmelse, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om kommuners deltagelse i andre CO₂-fangstaktiviteter, herunder salg af klimakreditter (§ 3, stk. 2), er knyttet til bestemmelsen om kommunernes hjemmel. Det vil bl.a. sige, at formålet med bestemmelsen bl.a. er (ved udmøntning af bestemmelsen) at udvide kommuners hjemmel. De betingelser, som gælder for kommuners deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter i medfør af lovforslaget, herunder krav om, at CO₂-fangst skal ske i selskabsform, vil således finde tilsvarende anvendelse på de aktiviteter, som ministeren måtte fastsætte regler om. Det vil bl.a. betyde, at en kommune, hvor der måtte blive fastsat regler om det i en bekendtgørelse, kun kan sælge f.eks. klimakreditter gennem et selskab.

Salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse som en del af lovforslaget

Det foreslås i lovforslaget, at reglerne vedrørende kommuners adgang til at sælge klimakreditter eller CO₂ til anvendelse vil skulle fastsættes i en bekendtgørelse frem for direkte i lovforslaget. Det skyldes, at der med udviklingen af et CO₂-marked vil kunne ske forandringer i den måde, hvorpå CO₂-fangsten vil kunne finansieres, og

det vil være mere smidigt at tilpasse kommunernes adgang til at benytte aktuelle finansieringskilder eller -metoder gennem en ændring af en bekendtgørelse end gennem en lovændring. For nuværende vurderes det, at salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse vil kunne være relevante finansieringskilder for kommunerne.

Tidlig afklaring af kommunernes muligheder

Ministeriet er opmærksom på behovet for at kende mulighederne for kommunal finansiering af CO₂-fangst forud for kommende udbud af midler fra CCS-puljen. En bekendtgørelse med regler, som giver kommunerne mulighed for at deltage i andre CO₂-fangstaktiviteter med henblik på finansiering af CO₂-fangst, herunder salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse, er sendt i høring og foreslås at træde i kraft samtidig med lovforslagets bestemmelser den 1. januar 2025.

Salg af røggas

Det vurderes i overensstemmelse med flere høringssvar at være relevant at inkludere salg af røggas som en mulig finansieringskilde, som klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om. Muligheden for at sælge røggas vil blive fastsat i den kommende bekendtgørelse, der også omhandler finansiering af CO₂-fangst via salg af klimakreditter eller CO₂ til anvendelse.

Kommunernes klimaregnskaber

Ministeriet er opmærksom på, at kommuners incitament til at investere i CO₂-fangst-anlæg er knyttet til muligheden for at medregne CO₂-reduktionen i de kommunale klimaregnskaber. Det er under afklaring, hvordan CO₂-reduktioner fra CCS skal medregnes i Energistyrelsens værktøj til kommunale klimaregnskaber kaldet 'Energi- og CO₂-regnskab'.

Ad nr. 6: CO₂-kvoter

Ensretning af værdien af sparede CO₂-kvoter

Forsyningstilsynet bemærker, at varmeproduktionsselskabet skal indregne værdien af sparede CO₂-kvoter i varmeprisen. Det vil ifølge Forsyningstilsynet give størst gennemsigtighed og lette tilsynet, såfremt værdien, der kan indregnes i varmeprisen, er den samme, som kan overføres til CO₂-fangstenheden, samt yderligere, at transaktionens værdi er den samme uanset, om der foretages kontantbetaling eller indirekte betaling i form af gratis tildelte kvoter.

Overførsel af opkrævede værdier til CO₂-fangst

Vestforbrænding bemærker, at bestemmelsen om opkrævning af værdien af sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter i statsstøttetilfælde (§ 6, stk. 1) synes at være formuleret ud fra en antagelse om, at el- eller varmeproduktionsvirksomheden og CO₂-fangstvirksomheden altid vil være concernforbundne. Vestforbrænding bemærker, at det dog ikke nødvendigvis er tilfældet, og at det i den situation, hvor en produktionsvirksomhed indkøber CO₂-fangstydelse hos en statsstøttet CO₂-fangstvirksomhed, ikke nødvendigvis kan forudsættes, at støtten flyder forholdsmæssigt igennem værdikæden. Det skyldes ifølge Vestforbrænding, at

prisen for CO₂-fangst i dette tilfælde vil være aftalt på markedsvilkår. Så længe værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter er lavere end fangstomkostningen, kan det ifølge Vestforbrænding forudsættes, at værdien indgår i produktionsvirksomhedens betaling til CO₂-fangstvirksomheden. Vestforbrænding fremfører, at i det tilfælde, hvor værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter overstiger fangstomkostningen, tvinger man med bestemmelsen produktionsvirksomheden til at indkøbe CO₂-fangstydelsen til en højere pris end dens egentlige værdi. Det er ifølge Vestforbrænding problematisk, da betaling for CO₂-fangst kan tage mange former. Vestforbrænding mener, at man med bestemmelsen tvinger produktionsvirksomheden til at krydssubsidiere afsætning af biogen CO₂/klimakreditter over varmeprisen i det tilfælde, hvor værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter overstiger fangstomkostningen, men værdien af biogen CO₂ er lav nok til, at CO₂-fangstvirksomheden fortsat har behov for støtte.

Vestforbrænding mener, at udligning af støtte bør reguleres i det kontraktlige forhold imellem myndighederne og modtageren af statsstøtte. Derfor mener Vestforbrænding, at bestemmelsen i § 6 i stedet bør omformuleres til at afspejle den metodefrihed i prissætningen af CO₂-fangstydelse mellem produktionsvirksomheden og CO₂-fangstvirksomheden, som fremgår af bemærkningerne til § 3 (kommuners hjemmel til at deltage i CO₂-fangstaktiviteter).

Ministeriets bemærkninger:

Ensretning af værdien af sparede CO₂-kvoter

Det følger af den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, at muligheden for at opkræve værdien af sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter skal være med henblik på finansiering af CO₂-fangst. En varmforsyningsvirksomhed må således ikke benytte muligheden til at opnå en fortjeneste, og den opkrævede værdi vil skulle videreføres til det selskab, som varetager CO₂-fangsten. Af den grund vil den værdi, der opkræves af varmekunderne, skulle være den samme, som den værdi, der videreføres til CO₂-fangstselskabet.

For at være sikker på, at de foreslåede bestemmelser om opkrævning af sparede udgifter vil blive læst i overensstemmelse hermed, foreslås det, at det tilføjes til bestemmelserne, at opkrævning vil skulle være med henblik på finansiering af CO₂-fangst, som det også følger af aftalen.

Overførsel af opkrævede værdier til CO₂-fangst

Hvor der er tildelt statsstøtte til finansiering af CO₂-fangst, er det foreslået, at der hos varmekunderne vil skulle opkræves en værdi, som svarer til besparelsen på CO₂-kvoter og betaling af afgifter. Kravet skyldes hensynet til at sikre, at der ikke opstår risiko for indirekte statsstøtte ved, at varmekunderne får en fordel pga. støtten til CO₂-fangst, som andre varmekunder ikke får. Desuden er det ikke hensigten med den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, at varmforsyningssekselskaber skal kunne opnå en fortjeneste på opkrævning af sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter, men at den opkrævede værdi derimod skal

gå til CO₂-fangst. Derfor vurderes det ikke, at der ved statsstøtte skal gives mulighed for at fravige denne fremgangsmåde.

Ad nr. 7: Afgifter og procesvarme

Hvilke afgifter, der er omfattede

Dansk Fjernvarme, Kredsløb og Vestforbrænding bemærker, at det er uklart, hvilke afgifter, der henvises til i lovforslagets bestemmelse om opkrævning af en sparet værdi af afgifter (§ 6, stk. 1, og § 29, nr. 8), herunder særligt, om der både er tale om CO₂-afgiften og emissionsafgiften og/eller afgifter opkrævet i medfør af lov om CO₂-kvoter.

Procesvarmekunder

Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Fjernvarme Fyn og Odense Kommune påpeger, at lovforslaget kan føre til, at procesvarmekunder får en højere varmepris. Det skyldes, at proceskunder i dag (uden CCS) kan få godtgjort CO₂-afgiften. Dette vil dog ikke gælde, når CO₂-afgiften erstattes af en værdi, der svarer til, hvad der ville være betalt i CO₂-afgift, hvis der ikke var foretaget CO₂-fangst. Fjernvarme Fyn har efterfølgende oplyst, at deres procesvarmekunder ikke er omfattet af lovforslaget.

Afgifter ved CCU

Dansk Fjernvarme og Kredsløb henleder opmærksomheden på, at det alene er ved CCS, at selskaber sparer udgifter til CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, mens disse omkostninger fortsat vil gælde i forbindelse med CCU. De lægger op til, at Energistyrelsen kan overveje, om der er behov for at justere bestemmelsen om opkrævning af værdien af sparede udgifter i § 6, stk. 1 som følge heraf.

Ministeriets bemærkninger:

Hvilke afgifter, der er omfattede

Det er foreslået, at der, for så vidt angår opkrævningen af sparede CO₂-afgifter, vil være en sammenhæng med prisbestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, hvilket vil sige, at der vil kunne opkræves en værdi af en sparet udgift til betaling af en afgift, hvis denne afgift – i det tilfælde, hvor der ikke bliver foretaget CO₂-fangst – på det pågældende tidspunkt vil kunne indregnes som en nødvendig udgift i varmeprisen.

Det vurderes ikke, at det skal fremgå specifikt af lovforslaget, hvilke afgifter der vil kunne danne grundlag for opkrævningen af en sparet værdi, idet en mere detaljeret bestemmelse potentielt vil kunne hindre, at en afgift på en senere tidspunkt vil kunne danne grundlag for en besparelse, som vil kunne medvirke til at finansiere CO₂-fangst. Det er dog blevet uddybet i lovbemærkningerne, at de afgifter, der på nuværende tidspunkt kan være relevante i forhold til opkrævning af sparede afgifter, er CO₂-afgift og CO₂e-emissionsafgift.

Procesvarmekunder

Lovforslagets bestemmelser om opkrævning af værdien af sparede afgifter er knyttet til prisreguleringen i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, så kun procesvarmekunder, der er omfattet af varmforsyningslovens prisregulering, er omfattet af bestemmelserne. Bestemmelserne er også kun relevante, hvis den konkrete afgift betales, hvorved de f.eks. ikke er relevant på biomassefyrede anlæg, der pga. biogent CO₂ ikke betaler CO₂-afgift.

Det er således kun procesvarmekunder, som modtager varme fra såkaldt samproduktion af rum- og procesvarme, samt procesvarmekunder, der modtager varme fra de centrale kraftvarmeværker, der vil være omfattet af bestemmelserne om sparede afgifter. For så vidt angår de centrale kraftvarmeværker er der enten tale om anlæg, der er biomassefyrede (hvorved afgiftsproblematikken ikke er tilstede) eller anlæg, som ikke - ud fra Energistyrelsens viden - har planer om CO₂-fangst på nuværende tidspunkt.

Ministeriet noterer sig desuden Fjernvarme Fyns supplerende oplysning om, at deres procesvarmekunder ikke er omfattet af lovforslaget. Der kan dog være procesvarmekunder, der kan blive påvirket af lovforslaget. Det vurderes dog, at omfanget er begrænset, da mange procesvarmekunder, som anført ovenfor, ikke er påvirket af bestemmelserne bl.a. som følge af, at brug af fjernvarme til proces er forholdsvis begrænset, da fjernvarme har temperaturer, der er for lave til mange industriprocesser.

Samtidig vurderes det, at mange procesvarmekunder vil have mulighed for at etablere et alternativ til fjernvarme, f.eks. i form af individuel varmepumpe, som der kan skiftes til, hvis fjernvarmeprisen bliver for høj. En varmeproducent og en procesvarmekunde kan desuden efter gældende regler forhandle sig frem til, at varmen til disse kunder ikke skal være omfattet af varmforsyningsloven og derved heller ikke af bestemmelsen i dette lovforslag om opkrævning af værdi af sparede afgifter. Det forudsætter en anmeldelse af en omkostningsfordeling til Forsyningstilsynet. Endelig er der i varmforsyningsloven (§20, stk. 5) under visse forudsætninger mulighed for at benytte prisdifferentiering.

På baggrund af ovenstående forhold foreslås det ikke at ændre lovforslagets bestemmelser om opkrævning af sparede afgifter.

Afgifter ved CCU

Der ses på nuværende tidspunkt ikke med den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren at være grundlag for at fastsætte regler i lovforslaget, som tager udgangspunkt i besparelser i forbindelse med CCU (Carbon Capture and Utilization).

Ad nr. 8: Garantistillelse og låntagning

Adgang til KommuneKredit

KL bemærker, at KommuneKredit bør få klar hjemmel til at finansiere anlægsinvesteringer i kommunale CO₂-fangstselskaber for at give selskaberne økonomisk mulighed for at opstille og drive CO₂-fangst.

KommuneKredit bemærker, at KommuneKredit EU-retligt anses for et "særligt kreditinstitut". Dertil bemærker KommuneKredit, at der skal tilføjes en klar hjemmel hertil, hvis det ønskes, at anlægsinvesteringer foretaget af et kommunalt CO₂-fangstselskab skal kunne finansieres i KommuneKredit.

Kommunale selskabers garantistillelse

Vestforbrænding bemærker, at det bør præciseres, om bestemmelsen om kommuners adgang til at stille garanti også omfatter garantistillelse foretaget af kommunale selskaber og selskaber kontrolleret af kommuner, for eksempel affaldsforbrændingsselskaber, og om kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse også gælder for disse.

Udvidelse af mulighederne for garantistillelse

Vestforbrænding bemærker, at det bør overvejes at udvide muligheden for garantistillelse til også at omfatte andre forhold, herunder for eksempel en affaldsforbrændingsvirksomheds forpligtelser under aftaler om levering af røggas, kapitalindskud i fangstvirksomheden og øvrige performancegarantier over for tredjemand.

Ministeriets bemærkninger:

Adgang til KommuneKredit

Det anerkendes, som det også fremgår af KommuneKredits hørings svar, at KommuneKredit på det foreliggende grundlag ikke vil kunne yde lån til CO₂-fangst i kommunalt ejede selskaber. Dette flugter med det politiske ønske om en markedsbaseret udrulning af CO₂-fangst og lige konkurrence mellem kommunalt og privat ejede selskaber i forbindelse med udbud af CCS-puljer.

Det er i bemærkningerne vedr. kommunal garantistillelse nævnt, at bestemmelsen også vil kunne anvendes til at stille garanti for lån hos KommuneKredit, hvor dette måtte være relevant. Hensigten hermed var at tage højde for, at dette potentielt ville kunne ske i anden regulering. For ikke at skabe forvirring i forhold til, om lovforslaget måtte hjemle lån hos KommuneKredit, foreslås det, at henvisningerne til KommuneKredit i lovbemærkningerne udgår.

Kommunale selskabers garantistillelse

For så vidt angår omfanget af bestemmelsen om kommunal garantistillelse i lovforslaget følger det af den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, at kommunernes eksisterende muligheder for at bære finansiel risiko for CO₂-fangst på egne anlæg skal udvides til anlæg med en eleffekt på 25

MW eller derunder, og at kommunerne skal kunne stille garanti for lån i fangstanlægget uanset anlæggets størrelse. Det vil fortsat være muligt for kommunerne at stille garanti for støttebod ifm. udbud af CCS-puljer (ingen ændring fra nuværende regler). Kommunerne skal også have mulighed for at stille garanti for investeringer i installationer til fordråbning, pumper, lokale rør og andre lignende anlæg med nær tilknytning til CO₂-fangstaktiviteten.

Der lægges således med aftalen op til at læne sig op ad reglerne på elforsyningsområdet vedr. kommunal garantistillelse. Det følger implicit af de kommunale hjemmelsbestemmelser i elforsyningsloven, at en kommune kan investere i de omfattede aktiviteter, herunder stille garanti. Det følger ikke direkte af elforsyningsloven, at kommunale selskaber skal kunne stille garanti på samme måde som kommunerne.

I forlængelse heraf er det i lovforslaget foreslået, at kommuner skal kunne stille garanti for CO₂-fangstaktiviteter. Med kommuner forstås også de såkaldte særkommuner, som er oprettet efter § 60 i kommunestyrelsesloven som f.eks. et I/S. Efter høringen er det ekspliciteret i lovforslaget, at kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse af kommunale garantier også gælder garantier stillet af kommunale selskaber. Ud over, at beslutning om kommunale selskabers garantistillelse skal ske i kommunalbestyrelsen, foreslås det ikke at fastsætte særlige regler om kommunale selskabers garantistillelse, da det allerede vil følge af den almindelige selskabsretlige regulering, hvis der måtte være begrænsninger for et selskabs økonomiske handlerum.

Udvidelse af mulighederne for garantistillelse

Det følger af den politiske aftale om langsigtede rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, at kommunerne skal kunne stille garanti for lån i fangstanlægget. Kommunerne skal også have mulighed for at stille garanti for investeringer i installationer til fordråbning, pumper, lokale rør og andre lignende anlæg med nær tilknytning til CO₂-fangstaktiviteten.

Den foreslåede bestemmelse om garantistillelse knytter sig til CO₂-fangstaktiviteterne, som de er defineret i lovforslaget, og omfatter bl.a. driftsaktiviteter i den forbindelse. Det foreslås, i overensstemmelse med den politiske aftale, at CO₂-fangstaktiviteter vil omfatte alle dele af processen knyttet til gennemførelse af CO₂-fangst, herunder etablering, drift, vedligeholdelse, udskiftning og afvikling af fangstanlæg og rørledningsanlæg til transport af CO₂ og midlertidig CO₂-lagring, indkøb hos tredjemand af CO₂-fangst og transport og lagring af den fangede CO₂ samt finansiering af CO₂-fangst gennem eksempelvis salg af klimakreditter og CO₂ til anvendelse.

Der lægges ikke op til, at listen over, hvad der kan omfattes af CO₂-fangstaktiviteter, vil skulle være udtømmende, da andre elementer end de nævnte vil kunne være relevante i forbindelse med gennemførelsen af CO₂-fangst. Det vil således i sidste ende være en konkret vurdering, hvorvidt en aktivitet eller andet vil kunne betragtes som værende en CO₂-fangstaktivitet. I vurderingen vil det dog skulle lægges til grund,

at der skal være tale om en aktivitet, som er knyttet til gennemførelsen af CO₂-fangst, jf. den politiske aftale af 7. februar 2024.

Det vurderes, at kontraktuelle forpligtelser, herunder f.eks. om levering af røggas – enten i forbindelse med indkøb af CO₂-fangst eller salg af CO₂ til anvendelse - er en naturlig del af at deltage i CO₂-fangstaktiviteter.

I lovforslaget indsættes det, at en kommune, som deltager i CO₂-fangstaktiviteter i forbindelse med kontraktindgåelser knyttet til disse CO₂-fangstaktiviteter kan forpligte sig økonomisk i forhold til forpligtelser, som udspringer af kontrakterne. Det er en forudsætning for den økonomiske forpligtelse, at rækkevidden af forpligtelsen på forhånd er afgrænset. Det vil sige, at kommunen f.eks. vil kunne påtage sig at hæfte for eller stille garanti for et bestemt beløb eller for et beløb inden for et nærmere fastsat loft, men kommunen vil ikke kunne påtage sig en økonomisk forpligtelse med en ubegrænset rækkevidde.

En kommunal garanti for kontraktuelle forpligtelser skal modsvares af en markeds-konform garantiprovision. For garantistillelse for CO₂-fangst vil det altid være kommunalbestyrelsen, der skal træffe beslutning herom. Denne del af opgavevaretagelsen kan ikke lovligt overføres til et kommunalt fællesskab. Dette for at understøtte, at den eller de deltagende kommuner har mulighed for at tage eksplicit stilling til rækkevidden af deres økonomiske forpligtelser.

Desuden præciseres det i lovforslaget, at det ikke vil være en forudsætning for kommunens garantistillelse, at et lån optages af CO₂-fangstselskabet selv. Et moderselskab vil således f.eks. kunne optage et lån på vegne af et datterselskab. Det vil dog være en forudsætning, at lånet er med henblik på at gennemføre CO₂-fangstaktiviteter i det andet selskab. Det vil endvidere være en forudsætning, at der alene stilles garanti for den del af CO₂-fangstselskabet, som kommunen ejer eller vil komme til at eje.

Ad nr. 9: Kapitalindskud

Kommunernes ejerandel ved kapitalindskud

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er uklart, hvordan bestemmelsen om kommunernes kapitalindskud konkret skal forstås, herunder om det skal tolkes sådan, at hvis en kommune eksempelvis ejer 25 pct. af en CO₂-fangstvirksomhed før kapitalindskuddet, så kan kommunen alene indskyde 25 pct. af virksomhedens værdi før kapitalindskuddet. Dansk Fjernvarme opfordrer til, at dette forklares nærmere i lovbemærkningerne. Vestforbrænding bemærker, bestemmelsen indebærer, at en kommune de facto ikke kan etablere ejerskab af en CO₂-fangstvirksomhed ved kapitalindskud, da det i praksis kan være svært at sikre sig, at kommunen ikke efter en kapitalforhøjelse sidder med en højere ejerandel end før kapitalindskuddet.

Kommunale selskabers kapitalindskud

Vestforbrænding bemærker, at det bør præciseres, om bestemmelsen om kommunernes kapitalindskud også omfatter kapitalindskud foretaget af kommunale selskaber og selskaber kontrolleret af kommuner, for eksempel affaldsforbrændingsselskaber, og om kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse (dvs. beslutning herom på et møde) også gælder for disse.

Ministeriets bemærkninger:

Kommunernes ejerandel ved kapitalindskud

Ministeriet er enig i de høringssvar, som påpeger udfordringerne vedr. ejerandelen i den foreslåede bestemmelse om kommunernes kapitalindskud. Ministeriet foreslår derfor, at bestemmelsen i § 10 rettes, så det vil følge heraf, at det vil være kommunens ejerandel af CO₂-fangstselskabet efter indskuddet, som vil afgøre, hvor stor en andel af indskuddet, som kommunen vil have adgang til at indskyde.

Kommunale selskabers kapitalindskud

Det er i lovforslaget foreslået, at kommuner skal kunne indskyde kapital i forbindelse med CO₂-fangstaktiviteter. Efter høringen er det ekspliciteret i lovforslaget, at kravet om kommunalbestyrelsens godkendelse af kommunale indskud også gælder indskud foretaget af kommunale selskaber. Ud over, at beslutning om indskud skal godkendes af kommunalbestyrelsen, foreslås det ikke at fastsætte særlige regler om kommunale selskabers kapitalindskud, da det allerede vil følge af den almindelige selskabsretlige regulering, hvis der måtte være begrænsninger for et selskabs økonomiske handlerum.

Ad nr. 10: Modregning i bloktilskuddet

Undtagelser vedr. overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter

Københavns Kommune bemærker, at reglerne om modregning mangler en klar undtagelse for overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter. Københavns Kommune anbefaler derfor, at lovforslagets bestemmelser om overførsel af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter mellem de forskellige selskaber/enheder ikke bør føre til modregning i kommunens bloktilskud.

Rapporteringstidspunkt

Københavns Kommune bemærker, at rapportering af mulige uddelinger 1. februar er problematisk, da regnskaberne i flere tilfælde er (for) langt fra at være lukkede på dette tidspunkt. Københavns Kommune anbefaler derfor, at tidspunktet flyttes til 1. april med en eventuel revisorerklæring 1. september.

Fradrag af indskudskapital ved modregning

Københavns Kommune bemærker, at der ikke ses at være taget hensyn til, hvis en kommune har overført midler til CO₂-fangst fra skatteområdet. Det vurderer Københavns Kommune er kontraproduktivt for kommunernes incitament til at deltage i CO₂-fangst, og foreslår derfor, at kommunerne – som minimum – kan fradrage den pristalsregulerede værdi af de kommunale indskud, inden der foretages modregning.

Afståelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution

Vestforbrænding bemærker, at det er uklart, om bestemmelsen om afståelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution (§ 12, stk. 4) også omfatter afståelse af ejerandele til enheder, som er direkte eller indirekte ejet af en fond eller anden selvejende institution.

Realiseret salgspris

Vestforbrænding bemærker, at det er uklart, om kommunen vil skulle registrere et vederlag, der mindst svarer til den afståede ejerandels markedsværdi, i de tilfælde at ejerandelene er afstået under markedsværdi. Vestforbrænding anbefaler derfor, at modregning baseres på den realiserede salgspris.

Kommunale lån og kommunal indskudskapital

Forsyningstilsynet bemærker, at der er forskel på, om kommunale lån og kommunal indskudskapital kan modregnes i henhold til modregningsreglerne, jf. § 3, stk. 6, i bekendtgørelse om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og varmemforsyningslovens §§ 23 l og 23 m.

Ministeriets bemærkninger:

Det bemærkes indledningsvist, at der med lovforslaget tages udgangspunkt i en videreførelse af de eksisterende modregningsregler som dem, der findes i elforsyningsloven og til dels i varmemforsyningsloven. Det skyldes, at modregningsreglerne i elforsyningsloven finder anvendelse på kommercielle aktiviteter, hvilket også er tilfældet efter dette lovforslag.

Undtagelser vedr. overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter

Det bemærkes, at modregningsreglerne i lovforslaget vedrører den situation, hvor en kommune ejer et CO₂-fangstselskab. Overførsler af værdier, herunder CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, mellem CO₂-fangstselskabet og et andet selskab i samme koncern, vil i sig selv falde uden for modregningsreglerne efter dette lovforslag, idet modregningen alene indtræder, når værdioverførslen sker til kommunen, eller hvis overførslen sker til en fond eller anden selvejende institution. Der ses derfor ikke at være behov for at fastsætte en undtagelse for overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter, da det ikke har været hensigten, at der skal ske overførsler af CO₂-kvoter og CO₂-afgifter til kommunen.

Rapporteringstidspunkt

Rapporteringstidspunktet bør være ens for kommunalt ejede forsyningsvirksomheder. Det begrundes dels i færre administrative byrder for de relevante myndigheder og kommunen, dels i at undgå spekulation. Derfor fastholdes rapporteringstidspunktet.

Fradrag af indskudskapital ved modregning

Modregningsreglerne, som de fremgår af lovforslaget, medfører, at kommuner ikke får en lempeligere adgang til at udtage midler fra deres CO₂-fangstvirksomhed end fra de el- og varmeanlæg, hvor CO₂-fangsten fysisk vil finde sted. Dertil vurderes det hensigtsmæssigt, at modregningsreglerne er ensartede på tværs af el, varme og

CO₂-fangst. Derfor lægges der ikke op til at fastsætte regler om fradrag for indskudskapitalen i CO₂-fangst, før der skal ske modregning.

Afståelse af ejerandele til en fond eller anden selvejende institution

Der er generelt mulighed for at lave overførsler i en koncern, som ikke udløser modregning, så længe der ikke sker overførsler til kommunen eller en fond eller anden selvejende institution. En overførsel mellem to selskaber i en koncern vil derfor som udgangspunkt ikke udløse modregning, heller ikke når det ene selskab er ejet af en fond. Bemærkningen har ikke givet anledning til justering i lovforslaget.

Realiseret salgspris

Kommunen skal registrere vederlag, som svarer til den afståede ejerandels markedsværdi, når vederlaget består af andet end direkte pengeoverførsler. Det princip gælder både i el- og varmeforsyningslovens tilsvarende regler. På den baggrund imødekommes forslaget om, at modregning baseres på den realiserede salgspris, ikke.

Kommunale lån og kommunal indskudskapital

Det bemærkes (samstemmigt med Forsyningstilsynet), at tilbagebetaling af lån er undtaget fra modregningsreglerne som følge af § 3, stk. 6, i bekendtgørelse om kommuners indberetninger og erklæringer efter elforsyningslovens §§ 37 og 37 a og varmeforsyningslovens §§ 23 m og 23 l. CO₂-fangstaktiviteter vil med bemyndigelsen i lovforslagets § 14 om klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om indberetninger m.v. blive omfattet af denne bekendtgørelse. Den opdaterede bekendtgørelse forventes at træde i kraft samtidig med lovforslaget.

Ad nr. 11: Transport og lagring

Kommunal hjemmel til indkøb af transport og lagring

Dansk Fjernvarme og Kredsløb bemærker, at det er uklart, om der med lovforslaget er sikret den nødvendige hjemmel til, at kommuner og kommunale selskaber kan indgå aftaler med tredjepart om transport og permanent lagring af CO₂. Dansk Fjernvarme opfordrer til, at det tilføjes til lovforslaget, at kommuner og kommunale selskaber også kan forpligte sig økonomisk i forhold til disse ydelser i tilfælde, hvor der ikke er indgået kontrakt med staten om støtte.

Betingelser for tilladelse til midlertidig lagring

Kredsløb bemærker, at det er uklart, hvad der efter bestemmelsen om tilladelse til midlertidig lagring (§ 15) skal til for at få tilladelse til etablering og drift af installationer til midlertidig lagring af CO₂.

Kredsløb opfordrer endvidere til, at det gøres tydeligt, hvilken særlovgivning, der henvises til i bemærkningerne.

Kredsløb anerkender, at ministeriet har oplyst, at der vil tilgå bekendtgørelser til denne nye lov, men de ønsker at understrege vigtigheden af, at bekendtgørelserne bør være af en detaljegrad, der gør, at det muligt at fortsætte planlægningen af CO₂-fangstprojekterne i sektoren.

Ministeriets bemærkninger:

Kommunal hjemmel til indkøb af transport og lagring

Det vurderes, at det skal være muligt for kommuner at indgå aftaler med tredjeparter om transport og lagring som en afgørende forudsætning for at sikre reel adgang til at deltage i CO₂-fangstaktiviteter. Det foreslås derfor, at dette tilføjes til de eksempler, som er nævnt i definitionen i lovforslaget af CO₂-fangstaktiviteter.

Betingelser for tilladelse til midlertidig lagring

Ministeriet har justeret bestemmelsen i § 15, stk. 2, om midlertidig lagring, så der ikke længere skal gives en særskilt tilladelse på baggrund af lovforslaget. Det er et krav til de midlertidige lagre efter bestemmelsen, at disse ligger i tilknytning til kommunens rørledninger. Kommunens beføjelse til at etablere og drive midlertidige lagre følger derfor kommunens tilladelse til at etablere og drive rørledningsanlæg. Kommuner kan derudover etablere midlertidig CO₂-lagring i forbindelse med CO₂-fangst-anlæg som en CO₂-fangstaktivitet efter § 2 nr. 2 og nr. 4.

Ad nr. 12: Beskyttelse af varmekunder og varmepriser

Opbakning til beskyttelse af varmekunderne

Dansk Erhverv, DI og Green Power Denmark er enige i behovet for, at der sikres rammevilkår for CO₂-fangst i forsyningssektoren, så omkostningerne til etablering af CO₂-fangstprojekter, ikke kan overvæltes på varmemeforbrugerne.

Forbrugerrådet Tænk støtter forslaget om, at der for alle el- og varmeselskaber indføres krav om, at CO₂-fangstaktiviteten skal ske selskabsmæssigt adskilt fra fjernvarmenet.

Substitutionsprisprincippet og affaldsvarmeprisloftet

Forsyningstilsynet bemærker, at der med lovforslaget henvises til, at der efter praksis gælder et substitutionsprisprincip som en mekanisme til at beskytte varmekunderne. Forsyningstilsynet bemærker generelt, at substitutionsprisprincippet ikke finder anvendelse for prisen mellem det kollektive varmforsyningsanlæg og slutkunden. Anvendelse af substitutionsprisprincippet indebærer en konkret vurdering.

Vestforbrænding finder det uklart, hvordan bestemmelsen om opkrævning af værdien af sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter (§ 6) fungerer i samspil med reguleringen af varmeprisen. Vestforbrænding henviser til, at det fremgår af lovforslagets bemærkninger, at varmepriserne fortsat vil være underlagt affaldsvarmeprisloftet og substitutionsprincippet. Vestforbrænding mener, at det bør fremgå eksplicit af bestemmelsen, hvis opkrævningen af sparede CO₂-kvoter og afgifter er undtaget fra affaldsvarmeprisloftet og substitutionsprisprincippet, da speciallovgivningen ellers vil tage forrang efter lex specialis-princippet.

Nødvendige omkostninger i varmeprisen efter varmforsyningsloven

Vestforbrænding bemærker, at de ikke er enige i betragtningen om, at omkostninger til CO₂-fangst ikke er omfattet af varmforsyningslovens § 20 om nødvendige

omkostninger til varmeproduktion. Vestforbrænding understreger, at det er virksomhederne, som har fortolkningsmonopolet på, om en omkostning er nødvendig. Vestforbrænding henviser til, at der ifølge vejledning fra Forsyningstilsynet ligger et skønrum i definitionen af nødvendige omkostninger, som betyder, at begrebet er bredere, end hvad der fremgår af nærværende lovforslag, og at det tilmed kan være dynamisk over tid. Vestforbrænding er bekymrede for, om en kategorisk afvisning af CO₂-fangst som nødvendige omkostninger i bemærkningerne til dette lovforslag vil påvirke Forsyningstilsynets fortolkning af § 20 i en mere restriktiv retning.

Varmeprisen må ikke blive højere

Vestforbrænding bemærker, at der er flere steder, som henviser til, at varmepriserne hverken "vil", "bør" eller "må" stige i forhold til i dag som følge af opkrævning af værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter. Formuleringerne er ikke konsistente, hvilket ifølge Vestforbrænding skaber usikkerhed om fortolkningsgrundlaget. Vestforbrænding anbefaler, at formuleringerne ensrettes, så det fremgår, at varmeprisen ved opkrævning af værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter ikke må overstige varmeprisen i et referencescenarie uden CO₂-fangst.

Ministeriets bemærkninger:

Substitutionsprisprincippet og affaldsvarmeprisloftet

Det bemærkes, at det ikke er hensigten med lovforslaget at undtage opkrævningen af værdien af sparede udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter fra affaldsvarmeprisloftet eller fra substitutionsprisprincippet. Lovbemærkningerne foreslås tilpasset i overensstemmelse hermed.

Nødvendige omkostninger i varmeprisen efter varmforsyningsloven

Det vurderes, at udgifter til CO₂-fangst ikke vil udgøre en nødvendig omkostning i prisbestemmelsen i varmforsyningslovens § 20, stk. 1, fordi CO₂-fangst ikke er en forudsætning for varmeproduktion. Dette udgangspunkt har endvidere været lagt til grund i udbuddet af midler fra CCS-puljen, hvor det er antaget, at der ikke vil kunne indhentes en finansiering af CO₂-fangsten gennem opkrævning af udgifter til CO₂-fangsten hos varmekunderne efter denne bestemmelse.

Varmeprisen må ikke blive højere

Vedrørende bemærkningen om formuleringerne om, at varmeprisen ikke må stige som følge af opkrævning af værdien af sparede CO₂-kvoter og afgifter, vil ministeriet tilrette bemærkningerne med henblik på at sikre ensretning.

Ad nr. 13: Tilsyn og regnskabsmæssig adskillelse

Fordeling af tilsynsopgaver

Forbrugerrådet Tænk støtter, at Forsyningstilsynet tildeles ansvaret for at føre tilsyn med området, herunder tilstrækkelige hjemler og sanktionsmuligheder, så varmekunderne sikres den nødvendige forbrugerbeskyttelse.

Forsyningstilsynet bemærker, at der ikke med tilsynsbestemmelsen (§ 17) er taget stilling til, hvem der vil skulle føre tilsyn med overførsel af gratis kvoter fra varmeproduktionsanlægget til CO₂-fangstvirkomheden (§ 7). Bestemmelsen omfattes således ikke af Forsyningstilsynets kompetence.

Dansk Fjernvarme bemærker, at det er uklart, hvorfor det ikke er Forsyningstilsynet specifikt, der skal føre tilsynet med private virksomheders overholdelse af kravet om selskabsmæssig adskillelse fra fjernvarmenettet (§ 17, stk. 2) og opfordrer til, at argumentationen herfor beskrives i lovbemærkningerne.

Regnskabsmæssig adskillelse

Forbrugerrådet Tænk støtter, at der i lovforslaget indføres en række krav, der skal beskytte varmekunderne, så CO₂-fangstaktiviteten skal ske regnskabsmæssigt adskilt fra el- og varmeproduktionen, såfremt CO₂-fangsten organiseres i hovedvirksomheden.

Forsyningstilsynet bemærker, at en regnskabsmæssig adskillelse af de forskellige aktiviteter vil stille store krav til selskabernes omkostningsfordeling og følgelig Forsyningstilsynets tilsyn med samme.

Overskydende, gratis CO₂-kvoter

Forsyningstilsynet bemærker, at det vil forudsætte en række specifikke oplysninger fra varmeproduktionsvirksomhederne at vurdere, hvorvidt de overskydende, gratis kvoter er opstået på baggrund af CO₂-fangst, og hvordan værdien af disse skal opgøres.

Markedsmæssighed og transaktioner

Forsyningstilsynet bemærker, at tilsynet med markedsmæssighed alene kan vurderes i forhold til transaktioner mellem adskilte selskaber. Der kan således alene vurderes markedsmæssighed i de tilfælde, hvor der er selskabsadskillelse mellem varmeproduktions- og CO₂-fangstvirkomheden.

Forsyningstilsynet noterer sig, at der er givet en klar retning i forslaget om, at disse interne transaktioner mellem CO₂-fangst- og varme- og elproduktionsdelen af selskabet vil skulle ske på markedsvilkår som transaktioner mellem to adskilte virksomheder uden sammenfald i ejerkredsen.

Tilsynet med værdien af sparede afgifter og med varmeprisen

Forsyningstilsynet bemærker, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med, om der bliver indregnet flere omkostninger i varmeprisen end det, der svarer til de sparede CO₂-afgifter. Det vil kræve en række ekstra oplysninger fra varmevirksomhederne, således at Forsyningstilsynet har et overblik over, hvad CO₂-afgifterne ville have været, hvis ikke der havde været CO₂-fangst. Forsyningstilsynet mener, at klima-, energi- og forsyningsministeren bør fastsætte retningslinjer for, hvordan selskaberne

skal opstille, dokumentere og anmelde en fiktiv beregning af de ikke afholdte CO₂-afgifter.

Forsyningstilsynet bemærker, at det af lovforslaget fremgår, at Forsyningstilsynet skal føre tilsyn med, om der indregnes for meget eller for lidt i varmeprisen ift. de sparede CO₂-kvoter. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at det ikke er en del af Forsyningstilsynets almindelige tilsyn med varmeprisen at føre tilsyn med, om der indregnes for få omkostninger i varmeprisen.

Statsstøtteretlige problemstillinger

Forsyningstilsynet bemærker for så vidt angår bestemmelsen om opkrævning af værdien af sparede udgifter (§ 6), at Forsyningstilsynet ikke fører tilsyn med statsstøtteretlige problemstillinger, herunder om værdien er indgået ved beregningen af støttebeløbet.

Forsyningstilsynets afgørelser

Forsyningstilsynet bemærker, at det fremgår af lovforslagets afgørelsesbestemmelse (§ 20), at Forsyningstilsynet i forbindelse med sit tilsyn vil kunne træffe afgørelse om godkendelse af omkostningsfordelingen mellem CO₂-fangstregnskabet og varmeproduktionsregnskabet. Forsyningstilsynet foreslår, at 'om godkendelse' udgår, idet formuleringen kan give indtryk af, at der vil være tale om en ansøgningssag, hvilket der ikke lægges op til i bemærkningerne.

Ministeriets bemærkninger:

Fordeling af tilsynsopgaver

For så vidt angår tilsynet (§ 17, stk. 1) med overholdelsen af bestemmelsen vedr. overførsel af overskydende, gratis CO₂-kvoter (§ 7, stk. 1) bemærkes det, at det ikke har været hensigten at udelukke tilsynet fra tilsynsbestemmelsen hermed. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i § 7, stk. 1, omfattes af den foreslåede tilsynsbestemmelse (§ 17, stk. 1).

Tilsynet vil skulle sikre, at der er sket en overførsel af overskydende, gratis CO₂-kvoter fra varmforsyningsvirksomheden til CO₂-fangstselskabet, idet manglende overførsel vil medføre, at de overskydende CO₂-kvoter vil skulle modregnes i varmeprisen. Forsyningstilsynet vil kunne anmode om dokumentation for overførslen. Forsyningstilsynet vil ikke skulle føre tilsyn med, hvad der videre sker med CO₂-kvoterne efter overførslen til CO₂-selskabet, da værdien af CO₂-kvoterne herefter ikke længere vil kunne have betydning for varmeprisen.

Det er med tilsynsbestemmelsen i § 17, stk. 2, vedr. overholdelsen af den foreslåede bestemmelse i § 5 (selskabsmæssig adskillelse fra fjernvarmenettet) for private virksomheders vedkommende foreslået, at tilsynet vil skulle henhøre under klima-, energi- og forsyningsministeren. Det skyldes, at tilsynet med et sådan krav ikke vurderes at falde naturligt under Forsyningstilsynets tilsynsområde, ligesom det heller ikke falder under Ankestyrelsens område, hvor der er tale om private virksomheder, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger punkt 3.6.2.1.

Regnskabsmæssig adskillelse

Forbrugerrådet Tænks støtte og Forsyningstilsynets bemærkninger noteres.

Overskydende gratis CO₂-kvoter

For så vidt angår dokumentation vedr. overskydende, gratis tildelte CO₂-kvoter vil Forsyningstilsynet med den foreslåede bestemmelse om oplysningspligt (§ 18, stk. 1) kunne indhente oplysninger hos en virksomhed omfattet af loven, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven. Forsyningstilsynet vil endvidere kunne pålægge en virksomhed at tilvejebringe de oplysninger, herunder at tilvejebringe dem i en bestemt form, som er nødvendige til varetagelsen af tilsynets opgaver efter denne lov eller efter regler fastsat i medfør af loven.

Det er ministeriets vurdering, at de foreslåede bestemmelser vil kunne anvendes af Forsyningstilsynet til at kunne indhente oplysninger vedr. f.eks. overskydende, gratis tildelte CO₂-kvoter. For at der ikke skal være tvivl herom, foreslår ministeriet, at det som eksempel tilføjes til bestemmelsen, at denne bl.a. omfatter dokumentation vedrørende overskydende, gratis tildelte CO₂-kvoter.

Markedsmæssighed og transaktioner

Vedrørende markedsmæssighed vil dette følge af reglerne på varmforsyningsområdet, og ministeriet foreslår derfor, at der ikke fastsættes regler herom i dette lovforslag. Ministeriet foreslår dog, at der med bestemmelsen i § 11 stilles krav om regnskabsmæssig adskillelse mellem varmedelen og CO₂-fangstdelen, hvor begge aktiviteter ligger i samme selskab, som hvis der er tale om to forskellige selskaber. Udveksling af ydelser mellem de to dele vil skulle ske på markedsvilkår.

Tilsynet med værdien af sparede afgifter og med varmeprisen

Hvor det i forbindelse med det foreslåede krav om regnskabsmæssig adskillelse i § 11 vil være nødvendigt med yderligere dokumentation forbundet med regnskaberne, vil Forsyningstilsynet efter stk. 2 kunne fastsætte nærmere regler herom. Det vil f.eks. kunne være regler, som stiller krav til dokumentationen for beregningen af værdien af sparede afgifter. Det forventes derfor ikke, at der vil være behov for at fastsætte nærmere retningslinjer herfor.

For så vidt angår tilsynet med, at der ikke indregnes for meget eller for lidt i varmeprisen i forbindelse med sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter bemærker ministeriet, at der vil være tale om en ny type opkrævning hos varmekunderne, som afviger fra det gældende grundlag med opkrævning til dækning af nødvendige udgifter til varmeleveringen. Tilsynet hermed vil derfor også blive anderledes og vil i visse tilfælde medføre, at det bl.a. vil skulle sikres, at der ikke indregnes for lidt i

varmeprisen. Det vil gælde i statsstøttetilfælde af hensyn til at sikre mod potentiel indirekte statsstøtte.

For så vidt angår fastsættelsen af værdien af sparede udgifter til erhvervelse af CO₂-kvoter er det foreslået, at nærmere regler herom vil blive udmøntet i en bekendtgørelse. Det forventes, at regler herom vil kunne træde i kraft samtidig med lovforslagets foreslåede ikrafttræden den 1. januar 2025. Det er endvidere foreslået, at en tilsvarende bemyndigelse til at udstede regler om fastsættelsen af værdien af sparede CO₂-kvoter indsættes i varmeforsyningsloven i forbindelse med den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 29, nr. 8.

Statsstøtteretlige problemstillinger

Det er ikke hensigten med lovforslaget, at Forsyningstilsynet vil skulle føre tilsyn med statsstøtteretlige problemstillinger, men hensynet bag reglerne, som der vil skulle føres tilsyn med, kan være statsstøtteretligt begrundet. Det er f.eks. tilfældet med de eksisterende regler om overførsel af overskydende, gratis CO₂-kvoter, som skyldes statsstøttet CO₂-fangst, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 9, og reglerne i bekendtgørelse nr. 1828 af 23. december 2023 om CO₂-kvoter tildelt til varmeproduktion.

Det bemærkes, at det vil være Energistyrelsen, som er ansvarlige for at sikre, at værdier, som stammer fra f.eks. overskydende, gratis CO₂-kvoter indgår i beregningen af de relevante støttebeløb.

Forsyningstilsynets afgørelser

Det er foreslået, at det af afgørelsesbestemmelsen i § 20, stk. 1, 2. pkt., vil følge, at Forsyningstilsynet ved manglende overholdelse af kravet om regnskabsmæssig adskillelse (§ 11, stk. 1) eller regler udstedt i medfør af § 11, stk. 2, vil kunne træffe afgørelse om en anden fordeling af indtægter og omkostninger mellem CO₂-fangstregnskabet og varmeproduktionsregnskabet. Ministeriet foreslår således, at muligheden for at træffe afgørelse om godkendelse af omkostningsfordelingen udgår. Det bemærkes, at det følger af lovforslagets straffebestemmelse (§ 27), at manglende overholdelse af en afgørelse truffet af Forsyningstilsynet vil kunne straffes med bøde.

Ad nr. 14: Ressourcer til tilsynet

Opgaver i forbindelse med modregning

Forsyningstilsynet bemærker, at der med lovforslaget lægges op til, at reglerne om kommunal modregning i el- og varmeforsyningslovene ændres, så aktiviteter omfattet af lovforslaget også vil være modregningspligtige efter reglerne i el-, gas- og varmeforsyningslovene. Forsyningstilsynets opgaver på området vil blive mere omfattende, hvis lovforslaget fremsættes og vedtages. Forsyningstilsynets opgaver med kommunal modregning finansieres inden for rammer fastsat i bestemmelser indarbejdet i hhv. el-, gas- og varmeforsyningsloven med en årlig ramme på 0,2 mio. kr. pr. forsyningsart. Tilsynet forstår lovforslaget sådan, at den samme

finansieringsform vil gælde for tilsynets opgaver med kommunal modregning som følge af forslaget.

Forsyningstilsynet bemærker, at forslagens § 22 om betaling for tilsynets opgaver ikke henviser til forslagens § 12, som omhandler kommunal modregning, og der er med forslaget ikke lagt op til ændringer i el- og varmforsyningslovene bestående i en forøgelse af den afsatte ramme på 0,2 mio. kr. årligt pr. forsyningsart. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at den afsatte ramme til kommunal modregning gør det vanskeligt at løse opgaverne tilfredsstillende. Denne problemstilling vil ifølge Forsyningstilsynet blive yderligere accentueret, idet der med lovforslaget lægges op til yderligere opgaver for tilsynet, uden at der medfølger finansiering dertil. Forsyningstilsynet bemærker hertil, at Forsyningstilsynets oprindelige ressourceestimat ikke har omfattet tilsynets opgaver med kommunal modregning.

Gebyrsatser og ressourcebehov

Det er Forsyningstilsynets vurdering, at gebyrsatser og ressourcebehov hos Forsyningstilsynet bør holdes adskilt. Forsyningstilsynet er gebyrfinansieret og skal sikres en gebyrramme på finansloven, inden for hvilken Forsyningstilsynet kan opkræve gebyrer til dækning af omkostningerne forbundet med Forsyningstilsynets drift og opgavevaretagelse efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, jf. § 22 (omkostninger til tilsynet). Det vil ifølge Forsyningstilsynet være denne gebyrramme, der kan foretages en evaluering af. Forsyningstilsynet påpeger, at det vil være nødvendigt nærmere at estimere det ekstra ressourcetræk, som vil være forbundet med implementeringen af den foreslåede lovgivning. Dette gælder tillige i forhold til de bemyndigelser til yderligere regelfastsættelse, der følger af lovforslaget. I øvrigt påpeger Forsyningstilsynet, at det vil være relevant, at Forsyningstilsynet sikres en mindre, skattefinansieret driftsbevilling til opstart, inden der kan opkræves gebyrer.

Forsyningstilsynet bemærker, at der ikke i lovbemærkningerne er anvist en nøgle for fordelingen af Forsyningstilsynets omkostninger (gebyrer) mellem de relevante virksomheder.

Klage til Energiklagenævnet

Forsyningstilsynet er enig i, at Forsyningstilsynets afgørelser truffet i henhold til regler udstedt i medfør af § 22 (afgørelser om opkrævning af gebyr i henhold til udstedt gebyrbekendtgørelse) ikke kan påklages til Energiklagenævnet, hvilket svarer til, hvad der gælder i sektorlovgivningen i øvrigt.

Ministeriets bemærkninger:

Klima- Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig Forsyningstilsynets bemærkninger vedr. finansieringsbehov og vil indgå i dialog med Forsyningstilsynet herom.

Det bemærkes, at Forsyningstilsynet, bl.a. afhængig af omfanget af tilsynssager, vil kunne foretage de nødvendige prioriteringer i tilsynet med regler efter dette lovforslag og med regler udstedt i medfør af lovforslaget og f.eks. kan tage udgangspunkt i et

risikobaseret tilsyn, stikprøvekontroller, reaktivt tilsyn eller efter en anden tilsynsstrategi, som Forsyningstilsynet måtte vedtage. Dette er tilføjet til lovforslagets bemærkninger.

Ad nr. 15: Vandforsyning

DANVA gør opmærksom på, at der er behov for en national, sammenhængende planlægning for landets udnyttelse af arealer, hvor der bliver taget hensyn til vandsektorens behov for sikkerhed og tilgængelighed i arealplanlægningen, samt hvor der er fokus på multifunktionelle løsninger. DANVA mener, at udpegning af arealer jf. lov om CO₂-fangstaktiviteter i forsyningssektoren skal tage de fornødne hensyn til grundvandet, og at etablering af gaslagre og pyrolyseanlæg ikke må udgøre en risiko for drikkevandsforekomster. Endvidere opfordrer DANVA til, at der oprettes en statslig, hydrologisk myndighed, der har ansvaret for forvaltning af vandressourcer og klimatilpasning.

Ministeriets bemærkninger:

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet noterer sig DANVA's bemærkninger til lovforslaget og bemærker, at en sammenhængende, national planlægning af arealer i Danmark, hvor der bliver taget hensyn til vandsektorens behov, samt oprettelsen af en statslig, hydrologisk myndighed, emnemæssigt ikke er omfattet af lovforslagets indhold.

Ad nr. 16: Affaldsforbrændingsanlæg

Forsyningstilsynet bemærker i forhold til affaldsforbrugere, som betaler for at få deres affald forbrændt på affaldsforbrændingsanlæg, at forbrændingsanlæg ved ikrafttrædelse af lov nr. 745 af 13. juni 2023 (ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald) overgår fra hvile-i-selv-regulering af forbrændingsanlæggets økonomi til fri og konkurrencebaseret prisfastsættelse på forbrændingsydelse, herunder regnskabsmæssig adskillelse af affaldsforbrændingsaktiviteterne.

I det omfang der er vilje blandt forbrændingskunder, som f.eks. kommuner, til at betale for forbrænding med tilknyttet CO₂-fangst, vurderer Forsyningstilsynet, at det alt andet lige vil være muligt for forbrændingsanlæg med CO₂-fangst at søge hel eller delvis dækning af omkostninger til CO₂-fangst i forbrændingspriserne. Disse omkostninger vil i så fald blive overvæltet til forbrændingsanlæggets slutbrugere, dvs. borgere og virksomheder (affaldsforbrugerne).

Forsyningstilsynet fremhæver, at hvis der er betalingsvilje for forbrænding med tilknyttet CO₂-fangst, vil affaldsforbrændingsanlæg, ved bud på midler fra CO₂-fangstpuljer, alt andet lige kunne stå mere fordelagtigt end f.eks. anlæg, der alene laver kraftvarme. Forsyningstilsynet bemærker i forlængelses heraf, at der i forbindelse med lov nr. 745 af 13. juni 2023 (ny organisering af affaldsforbrændingssektoren og konkurrenceudsættelse af forbrændingsegnet affald) er udarbejdet en række "konkurrencefremmende tiltag", som skal understøtte konkurrencen i kommunernes kommende, lovpligtige udbud af forbrændingsegnet

affald. Da der endnu ikke etableret CO₂-fangst til kommerciel brug på kraftvarme- og affaldskraftvarmeanlæg, er der ifølge Forsyningstilsynet endnu ikke taget stilling til, hvorledes muligheden for, at affaldsforbrændingsanlæg kan indregne hel eller delvis dækning af omkostninger til CO₂-fangst i forbrændingspriserne, eventuelt skal håndteres som led i de konkurrencefremmende tiltag.

KL bemærker, at KL i forbindelse med udarbejdelse af vejledning af de konkurrencefremmende tiltag for kommunernes udbud af det forbrændingsegnete affald efterlyste smidigere rammer for CO₂-fangst. CO₂-fangst fremgår ikke som et evalueringskriterium af vejledningen i dag. KL opfordrer på den baggrund til, at evalueringskriterierne tilpasses de nye rammebetingelser for CO₂-fangst, så kommunerne får bedre mulighed for at bidrage til CO₂-fangst ifm. udbud af det forbrændingsegnete affald.

Ministeriets bemærkninger:

Ministeriet tager bemærkningerne til efterretning. Det bemærkes, at det er Forsyningstilsynet, som efter miljøbeskyttelsesloven har kompetencen til at udarbejde de konkurrencefremmende foranstaltninger.

Ad nr. 17: Lovteknik og andre rettelser

Vestforbrænding bemærker, at pligt- og rettighedssubjekter fremstår uklart i lovforslaget. Vestforbrænding finder det vanskeligt at udlede, hvilke virksomheder og andre juridiske enheder, der konkret er omfattet af forskellige bestemmelser. Derudover finder Vestforbrænding det tvetydigt, om der i lovforslaget skelnes imellem kommuner, særkommuner og kommunale selskaber, idet "kommune" lader til at anvendes som at samlebegreb for alle disse enheder. Denne tilgang gør det ifølge Vestforbrænding vanskeligt at udlede, hvilke rettigheder og forpligtelser, der tilskrives de enkelte juridiske enheder. Vestforbrænding anbefaler derfor, at lovens anvendelsesområde samt pligt- og rettighedssubjekter præciseres.

Ministeriets bemærkninger:

Vedr. pligt- og rettighedssubjekter bemærkes det overordnet, at der i lovforslaget optræder forskellige pligt- og retssubjekter afhængig af sammenhængen. Det drejer sig kommuner, kommunale CO₂-fangstselskaber, private CO₂-fangstvirksomheder og el- og varmeproduktionsvirksomheder. Herudover er der bestemmelser rettet mod Forsyningstilsynet og Energiklagenævnet. I forbindelse med de foreslåede ændringer i varmeforsyningsloven anvendes her også kollektive varmeforsyningsanlæg og virksomheder, som driver et fremføringsanlæg i overensstemmelse med termer i varmeforsyningsloven.

Lovforslaget er foreslået opbygget således, at kommuner gives hjemmel til at deltage i CO₂-fangstaktiviteter (§ 3). Det skyldes, at kommunerne ikke efter kommunalfuldmagtsreglerne vil kunne deltage i disse aktiviteter, og det kræver derfor, at kommuner får hjemlen gennem lovforslaget. En kommune vil kunne deltage i CO₂-fangstaktiviteter sammen med andre kommuner. Herudover vil der være bestemmelser, som

er rettet mod kommunerne (kommunalbestyrelserne) og ikke mod CO₂-fangstselskaberne og -virksomhederne. Der drejer sig om de foreslåede bestemmelser om garantistillelse, kapitalindsud, modregning, væsentlige nye aktiviteter og tilladelse til midlertidig lagring (§§ 8-10 og 12-15).

Kommuners deltagelse i CO₂-fangstaktiviteter vil alene kunne ske gennem et selskab, hvorfor de bestemmelser, som vedrører CO₂-fangstaktiviteter, der gennemføres efter etableringen af selskabet, er rettet mod sådanne selskaber og private CO₂-fangstvirksomheder. Det drejer om adgangen til at varetage CO₂-fangstaktiviteter i samme virksomhed som varme- og elproduktion (§ 4) og om kravet om regnskabsmæssig adskillelse (§ 11).

Herudover indeholder lovforslaget bestemmelser, som er rettet mod el- og varmeforsyningsvirksomheder. Det drejer sig bestemmelserne vedr. overskydende, gratis tildelte CO₂-kvoter og sparede udgifter til CO₂-kvoter og afgifter (§ 6 og § 7).

Der er herudover foretaget andre lovtekniske rettelser af lovforslaget.